

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0520146 Bredfjället

EU:s medlemsländer bygger upp ett sk. "ekologiskt nätverk" av naturområden som kallas Natura 2000. Livsmiljöerna för vilda djur och växter krymper i snabb takt och många arter hotas av utrotning. Länderna i EU samarbetar därför för att försöka bevara det europeiska växt- och djurlivet. Arbetet grundas på två EU-direktiv, fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet.

Natura 2000-områden i Västra Götalands län

I Västra Götalands län finns 406 av regeringen beslutade Natura 2000-områden (t.o.m. år 2004) som sammanlagt har en yta av cirka 240 900 hektar. Avsikten med områdena är att bevara speciella, i EU direktiven bestämda naturtyper och arter. I länet förekommer 54 av dessa naturtyper och 95 djur- och växtarter. Arbetet med att utse områden har pågått sedan EU-inträdet 1995. Naturtyperna kan sammanfattas i följande kategorier och täcker cirka hälften av den totala ytan.

- Berg / hållmark, 3 800 ha
- Odlingsmark / hed, 3 506 ha
- Lövskog, 5 248 ha
- Barrskog, 8 475 ha
- Våtmark / hed, 14 218 ha
- Sötvatten, 21 567 ha
- Sötvatten, Vättern, 60 000 ha
- Hav / kust, 25 304 ha

Bevarandeplanen

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden, vad som kan skada eller påverka naturvärdena samt vad som krävs för att de ska finnas kvar. Planen ska också underlätta vid tillståndsprövningar enligt miljöbalken. Bevarandeplaner utarbetas och fastställs av Länsstyrelsen som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Planen kan dock revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar ändras; den sägs vara ett "*levande dokument*". Det är därför aldrig för sent att bidra med kunskap och synpunkter, kontakta gärna Länsstyrelsen. När bevarandeplanen ändras medför det att den måste fastställas på nytt. Markägare och andra berörda ges då nytt tillfälle att lämna synpunkter om ändringarna är av betydelse.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada Natura 2000-områdenas värden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det gäller även åtgärder utanför Natura 2000-området (regleras av miljöbalken). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som kan påverka naturvärdena i ett område bör man samråda med länsstyrelsen innan man påbörjar en åtgärd. Om det rör sig om en skogsbruksåtgärd ska istället samråd hållas med skogsvårdsstyrelsen innan en åtgärd påbörjas.

Mer information

Länsstyrelsen - www.o.lst.se - Telefon 031-60 50 00 vx. - E-post: natura2000@o.lst.se

Skogsvårdsstyrelsen - www.svo.se - Telefon 033-17 73 30 vx. - E-post: svs@svsvg.svo.se

Naturvårdsverket - www.naturvardsverket.se

Om lagstiftningen som Natura 2000 bygger på

Ett Natura 2000-områdes juridiska status bestäms av flera paragrafer i miljöbalken. Förutom bestämmelser om områdesskydd och tillståndsprövning enligt 7 kap. miljöbalken är Natura 2000-områden även riksintresseområden enligt 4 kap. 1 och 8 §§ i miljöbalken, vilket innebär att Natura 2000-bestämmelserna får en tydlig koppling till en rad andra lagar som rör markanvändning. Bestämmelser som rör miljökonsekvensbeskrivningar (MKB), tillsyn och ersättningsfrågor m.m. i Natura 2000-områden finns även i miljöbalkens kapitel 6:1 och 7, 11:9, 17:3, 19:2, 21:7, 29:4 och 31:4 och 5 kap. MB samt i förordningen om områdesskydd (1998:1252).

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Naturvårdsenheten
Peter Post

BEVARANDEPLAN
Fastställd
2005-08-15

Diarienummer:
511-32356-2005

Sida
3(4)

Enligt sändlista

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0520146 Bredfjället

Kommun: Uddevalla, Lilla Edet Områdets totala areal: 510 ha

Områdestyp: pSCI, SPA Biogeografisk region: Boreal

Naturtyper och arter som måste bevaras i området:

- 3130 - Oligo-mesotrofa sjöar med strandpryl, braxengräs eller annuell vegetation på exponerade stränder
- 3160 - Dystrofa sjöar och småvatten
- 4030 - Ris- och gräsheddar nedanför trädgränsen
- 6230 - Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen*
- 6270 - Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen*
- 6410 - Fuktängar med blåtätel eller starr
- 6430 - Högörtssamhällen
- 6510 - Slätterängar i låglandet
- 6530 - Lövängar*
- 7110 - Högmossar*
- 7140 - Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn
- 8230 - Pionjärvegetation på silikatrika bergytter
- 9010 - Västlig taiga*
- 9160 - Näringsrik ek eller ek- avenbokskog
- 9180 - Ädellövskog i branter*
- 9190 - Näringsfattig ekskog
- 91D0 - Skogbevuxen myr*
- 91E0 - Svämlövskog*
- A002 - Storlom
- A104 - Järpe
- A108 - Tjäder
- A217 - Sparvuggla
- A223 - Pärluggla
- A236 - Spillkråka
- A241 - Tretåig hackspett
- A409 - Orre

Bevarandesyfte

Syftet med Natura 2000-området är att de naturtyper och arter som finns i området (se förteckningen) ska bevaras långsiktigt. Varje naturtyp och art ska bidra till att upprätthålla s.k. gynnsam bevarandestatus inom sin biogeografiska region. Det här området utgör därför en viktig del i det ekologiska nätverk av områden som Natura 2000 bygger på.

Det främsta syftet med Natura 2000-området är att bevara områdets vildmarkskaraktär med stort inslag av västlig taiga, mossar och myrar samt att upprätthålla gynnsam bevarandestatus för områdets utpekade skogsfågelfauna. Särskilt prioriterade naturtyper är 6230, 6270, 6530, 7110, 9010, 9180, 91D0, 91E0.

Regeringen fattade beslut om att föreslå området till Natura 2000-nätverket i januari 1997.

Beskrivning av området

Natura 2000-området omfattar naturreservaten Bredfjället (inklusive Vargfjället) och Bredfjället Östra. Hela området är av riksintresse för naturvård och områdets östliga delar är även av riksintresse för friluftsliv och kulturmiljövård. Vargfjället som ligger strax norr om den stora sammanhängande reservatsdelen utgör även ett nationellt bevarandeområde med avseende på odlingslandskapets natur och kulturvärden. Bredfjället omfattar de höglänta och sjörika bergområdena öster om Ljungskile. På ett flertal ställen är terrängen starkt kuperad och särskilt i norr finns ett stort, plant parti bestående av torvmark och hällmark. Berggrunden utgörs av gnejs i väster, medan granit med inslag av pegmatit övertväras i öster. Större delen av Bredfjället ligger ovan högsta kustlinjen och osvallad morän dominerar som jordart. Jordtacket är tunt eller saknas helt över stora delar av området. Området domineras av barrskog, främst gran. Här och var, särskilt i områdets östra delar förekommer hedekskog. På näringsmässigt och lokalklimatiskt gynnade lägen förekommer en rikare växtlighet med inslag av ädla lövträd och lundflora. Den mogna skogen i området utgörs delvis av naturskog med lång skoglig kontinuitet. Myrmarker förekommer rikligt över hela fjället och utgör ett betydelsefullt inslag i landskapsbilden. Ljunghedar hade förr stor utbredning till följd av betesdrift och bränning men är numera ovanliga. I området hittar man ett 20 tal sjöar, de flesta av näringsfattig typ. Sjöarna är försurningspåverkade och flera av dem kalkas regelbundet. Fågellivet karakteriseras av fågelarter som är beroende av relativt ostörd skogsmark.

Bevarandemål

Målsättningen för området är att nå eller upprätthålla gynnsam bevarandestatus för utpekade naturtyper och fågelarter.

Exempel på uppföljningsbara bevarandemål beskrivs under respektive naturtyp och art. Vilka av dessa mål som kommer att användas i Bredfjället bestäms när kompletterande inventeringar genomförs. Då kommer även koder som x, y och liknande att ersättas med siffror och arter.

Markägareförhållanden

Privata markägare, staten genom naturvårdsverket, Uddevalla kommun samt Svenska kyrkan.

Vad kan påverka negativt

- Försurande luftföroreningar påverkar områdets sjöar och vattendrag negativt. Upphörd eller minskad kalkningsverksamhet skulle påverka fiskbestånden och fisklevande arter negativt.
- Avverkning eller andra skogsbruksåtgärder (t.ex. gallring, röjning, blädning) i eller i direkt anslutning till kända häckningslokaler eller lekplatser för utpekade fågelarter under häckningsperioden.
- Avverkning eller andra skogsbruksåtgärder (gäller även terrängkörning) i utpekade naturtyper (gäller ej naturvårdsinriktade avverkningar enligt skötselplanen).

- Anläggning av vandringsleder, rastplatser etc. nära kända spel- eller häckningsplatser för utpekade fågelarter.
- Kunskapsbrist med avseende på skötselbehovet i viktiga naturtyper för utpekade fågelarter.
- Kunskapsbrist med avseende på utpekade fågelarters förekomst i området.
- Igenväxning med träd och buskar i områdets öppna miljöer.
- Invandring av gran i tall- eller lövdominerade miljöer.
- Brist på bränder ger minskad mängd nybränd ved och mark som är ett hot för många brandberoende arter och kan ge en tillväxt av humuslagret med efterföljande vegetationsförändringar.

Följande åtgärder regleras av reservatsföreskrifter:

- All form av exploatering, t.ex. ny bebyggelse eller anläggande av väg.
- Sprängning, schaktning, dikning, tippning, utfyllnad.
- All form av täkt, t.ex. bergtäkt eller torvtäkt.
- Anordnande av upplag.
- Produktionsinriktat skogsbruk.
- Dragnig av mark eller luftledning annat än till befintlig bebyggelse.
- Ändringar av vattenstånd i sjöar och vattendrag.
- Jakt på fågel.
- Gödsling eller användning av kemiska preparat annat än för jordbrukets behov.
- Behandling av sjöar och vattendrag med kemiska preparat (kalkning är tillåtet efter av Länsstyrelsen godkänd plan.
- Terrängkörning med motorfordon innebär risk för skador på mark och vatten i utpekade naturtyper.

Se även specifika hot för respektive naturtyp och art.

Bevarandeåtgärder

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området (7 kap 28 a § miljöbalken).

Befintligt skydd:

Hela området är skyddat som naturreservat och skogen är undantagen från produktionsinriktat skogsbruk.

Övergripande åtgärder:

- Översyn/revidering av naturreservatens skötselplaner för att bättre anpassa dem till kraven på gynnsam bevarandestatus för områdets utpekade naturtyper och arter.
- Inventering av utpekade fågelarter och deras livsmiljöer i området (kommer genomföras i basinventeringen).
- Anpassa friluftaktiviteter och anläggning av vandringsleder, rastplatser etc. så att slitage på utpekade naturtyper undviks och störning av fågelarter minimeras under häckningsperioden.
- Utsättning av fisk eller andra växt eller djurarter bör regleras i reservatsföreskrifterna för hela området.

Skötsel:

- Naturvårdsbränning av stående skog bör kunna utföras i området. En bränningsplan för området bör föregås av en länsstrategi för naturvårdsbränning.
- Upprätthålla områdets öppna miljöer genom bete och röjning av invandrande buskar och träd.
- Undvika skogsbruksåtgärder i eller i närheten av spelplatser för tjäder och orre i eller i direkt anslutning till området.
- Bibehållen kalkningsverksamhet i områdets sjöar.

Se även bevarandeåtgärder under respektive naturtyp och art.

Bevarandestatus

Skrivs när basinventeringen genomförts.

Uppföljning av naturtyper och arter

De i bevarandeplanen angivna målen ska följas upp.

Bevarandemålen följs upp med olika tidsintervall beroende på vilken naturtyp eller art som berörs. Naturtyper som inte kräver skötsel följs upp stickprovsvis med glesa tidsintervall liksom arter som till exempel förekommer på många lokaler eller som inte är hotade i så hög grad. Områden som vid basinventeringen inte konstateras ha gynnsam bevarandestatus följs upp regelbundet tills gynnsam bevarandestatus uppnåts. Samtliga områden ska följas upp om de innehåller arter och naturtyper som är sällsynta, särskilt viktiga för biologisk mångfald eller kräver regelbunden skötsel.

Dokumentation

Gustavsson, L. 1976: Bredfjället. Uddevalla kommun. Översiktlig naturinventering. Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län.

Kardell, L. & Andreasson, G. 1983: Bredfjället - En ljungheds utveckling till friluftskog. Sveriges Lantbruksuniversitet Rapport 29.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. 1979. Natur i Göteborgs- och Bohus län. Norra och Mellersta delen.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län. 1976: Natur i Älvsborgs län.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län. 1989: Områden av riksintresse för naturvård och friluftsliv samt områden med geografiska bestämmelser.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län. 1989. Skötselplanen för naturreservatet Bredfjället. Beslut 1989-11-22.

Länsstyrelsens i Älvsborgs län. 1995: Skötselplan för naturreservatet Bredfjället Östra. Beslut 1995-12-11.

Molau, U. 1984: Bredfjället-Väktorumrådet. Länsstyrelsen i Älvsborgs län, 1984:2.

Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet (National Conservation Plan for the Agricultural Landscape). ISBN 91-620-4815-5.

Naturtyper, djur- och växtarter som speciellt måste bevaras i området

3130 Oligo-mesotrofa sjöar med strandpryl, braxengräs eller annuell vegetation på exponerade stränder

Beskrivning: Naturtypen omfattar näringsfattiga eller svagt näringsrika sjöar med grunda, ibland betespräglade stränder. Bredfjället innehåller ett 20-tal näringsfattiga sjöar, varav många har drabbats av försurning och kalkas regelbundet. Många sjöar i området utnyttjas för sportfiske och i vissa sjöar sker inplantering av s.k. ädelfisk. Naturtypen är känslig för förändringar i vattennivån eller vattenkemin samt för grumling och igenslamning av bottenvegetation och grunda bottnar.

Bevarandemål: Areal
-Arealen av naturtypen ska vara minst x hektar.

Struktur och funktion
-Medelvärde för totalfosforhalten får högst vara 25 µg/l (tillståndsklass 2).
-pH-värdet får inte vara lägre än 6,2 (Tillståndsklass 3).
-Vattenfärgen får högst ha en absorbans på 0,12 Abs f400/5 eller ett färgtal på högst 60mgPt/l (Tillståndsklass 3).
-Siktdjupet ska vara större än 3 meter.
-Vass och flytbladsvegetation får högst täcka x% av vattenytan.
-Vattenlevande organismer ska ha fria vandringsvägar i anslutande vattendrag senast år x.
-Vattenståndsvariationerna skall uppfylla god ekologisk status, vilket motsvarar minst indikatorvärde 2 enligt System aqua (långtidsreglering <1m)

Typiska arter
-Förekomsten av typiska kärlväxtarter ska bibehållas eller öka. Därför ska minst 2 av de typiska kärlväxtarterna y och z förekomma i minst x% av provytorna.
-Förekomsten av typiska fiskarter och flodkräfta ska vara minst x, y... eller öka.

Negativ påverkan: - Försurande luftföroreningar påverkar områdets sjöar och vattendrag negativt.
- Avverkning i tillrinningsområdet, inklusive avverkning, terrängkörning, markavvattning, skyddsdikning kan orsaka ökad belastning av humusämnen, grumling och igenslamning av bottenvegetation och grunda bottnar. Avverkning av strandskog förändrar hydrologi och struktur i strandzonen och ändrad tillförsel av större organiskt material.
- Jordbruk i tillrinningsområdet; markavvattning och regelbunden rensning av diken kan orsaka grumling. Intensiv odling i sjöns och tillflödenas närområden riskerar att orsaka läckage av närings- och bekämpningsmedel.
- Utsläpp av föroreningar från punktkälla, t ex avlopp, industri, täkt eller annan verksamhet ökar risken för negativa vattenkemiska förändringar.
- Utsättning av främmande arter, eller fiskstammar kan ändra konkurrensförhållanden, sprida smitta och/eller orsaka genetisk kontaminering.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - Det är nödvändigt med fortsatt kalkning av sjöarna i området för att bibehålla gynnsam bevarandestatus. Kalkning av naturliga strandmiljöer eller strandnära våtmarker bör dock inte genomföras.
- Undvika skogsbruksåtgärder i direkt anslutning till naturtypen.

Se även beskrivna bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

3160 Dystrofa sjöar och småvatten

Beskrivning: Naturtypen omfattar naturliga sjöar och vattensamlingar med av torv eller humussyror brunfärgat vatten. Sjöarna omges i regel av gungflyn och har ett lågt pH. Bredfjället innehåller ett antal småvatten och dystrofa sjöar. Naturtypen är känslig för åtgärder som förändrar vattennivån eller vattenkemin samt för grumling och igenslamning av bottenvegetation och grunda bottnar.

Bevarandemål: Areal
-Arealen av naturtypen ska vara minst x hektar.

Struktur och funktion
-Totalfosforhalten får högst vara 25 µg/l (tillståndsklass 2).
-Naturtypen ska ha en naturligt lågvuxen gungflyvegetation, vilket innebär att täta vassbestånd högst får täcka x % av gungflyets yta.

Typiska arter
-Förekomsten av typiska kärlväxtarter ska bibehållas eller öka. Därför ska minst 2 av de typiska kärlväxtarterna y och z förekomma i minst x% av provytorna.

Negativ påverkan: - Försurande luftföroreningar påverkar områdets sjöar och vattendrag negativt.
- Avverkning samt terrängkörning i direkt anslutning till sjöar kan skada strandfloran och leda till ökad sediment- och näringstransport ut i sjöar.
- Utsättning av främmande arter, eller fiskstammar kan ändra konkurrensförhållanden, sprida smitta och/eller orsaka genetisk kontaminering.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - Det är nödvändigt med fortsatt kalkning av sjöarna i området för att bibehålla gynnsam bevarandestatus. Kalkning av naturliga strandmiljöer eller strandnära våtmarker bör dock inte genomföras.
- Undvika skogsbruksåtgärder i direkt anslutning till naturtypen.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

4030 Ris- och gräshedar nedanför trädgränsen

Beskrivning: Torra till friska hedar på silikatrika podsoljordar, betingade av bete, bränning m.m. Vegetationstyperna uppvisar stor variation beroende på underlag, successionsfaser, fuktighet och hävdintensitet. Den öppna heden var för bara ett sekel sedan väl utbredd i området men p.g.a. minskad hävd och bränning har stora delar växt igen eller håller på att växa igen. Idag återstår endast rester av detta landskap utspritt på Bredfjället. Naturtypen är känslig för igenväxning, förändrad hydrologi och tillförsel av näringsämnen.

Bevarandemål: Areal
-Arealen torra hedar ska vara minst x hektar eller öka.

Struktur och funktion
-Minst x hektar ska vara väl avbetade varje år vid vegetationsperiodens slut (med "väl avbetad" menas som regel att betet varit så hårt att ingen skadlig ansamling av förna skett).
-Andelen bar jord ska vara minst x%.
-Krontäckning av träd och buskar som vuxit upp i ett välhävdad landskap ska vara högst x%. Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).
-x hektar ljunghed ska brännas var y:e år.
-Det ska finnas minst x stycken grova och x stycken ihåliga lövträd.

Typiska arter
-Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x av de typiska kärlväxtsarterna a, b, c etc ska förekomma i minst y% av provytorna.

Negativ påverkan:

- Minskat eller upphört bete eller bränning leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Tillskottsutfodring av djur ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan.
- Markexploatering och annan markanvändningsförändring i objektet eller i angränsande områden, exempelvis skogsplantering, dikning och täktverksamhet.
- Gödslings- och försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder:

- För att naturtypen skall kunna bevaras långsiktigt i området behövs ett regelbundet bete och/eller naturvårdsbränning av naturtypen i området. Även återkommande röjning av invandrande buskar och träd behöver genomföras vid behov. Detta innebär rent praktiskt att en restaureringsplan behöver upprättas i ett lämpligt delområde av Bredfjället där detta landskap kan återskapas och upprätthållas.
- Inventera förekomsten av naturtypen i området (planeras i basinventeringen).
- Undvika tillskottsutfodring av betesdjur samt användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin direkt före eller under betesperioden.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

6230 Artrika stagg-gräsmarker nedanför trädgränsen*

Beskrivning: Gräsmarker med stagg på silikatrika jordar. Vegetationen uppvisar stor variation. De artrika staggsamhällena har betingats av ängsbruk och betesdrift med i regel en lång kontinuitet. I området förekommer naturtypen bl.a. i Vargfjälletdelen på en mindre delyta. Naturtypen är känslig för igenväxning, förändrad hydrologi och tillförsel av näringsämnen.

Bevarandemål: Areal
-Arealen artrika stagg-gräsmarker ska vara minst x hektar eller öka.

Struktur och funktion

-Minst x hektar ska vara välhävda varje år vid vegetationsperiodens slut (med ”väl hävdad” menas som regel att hävden varit så god att ingen skadlig ansamling av förna skett).

-Negativa indikatorarter ska förekomma med mindre än 5 % täckning eller frekvens (negativa indikatorarter är hundkex, brännässla, åkertistel, krusskräppa, jättegröe, samt blommande exemplar av grenrör, rörflen och älgört).

-Krontäckning av träd och buskar som vuxit upp i ett välhävdat landskap ska vara mellan x och y %. Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).

-Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi.

Typiska arter

-Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska kärlväxterarna a, b, c etc. ska förekomma i minst y % av provytorna.

Negativ påverkan:

- Minskat eller upphört bete eller slåtter leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Tillskottsutfodring av betesdjur ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder:

- Regelbundet, årligt, bete eller slåtter (inklusive höbärgning och eventuellt efterbete).
- Rövning av sly och buskar i områden med stark igenväxning eller förbuskning.

I Vargfjället finns en upprättad åtgärdsplan för naturtypen som om den följs bedöms upprätthålla gynnsam bevarandestatus för dessa objekt, i övriga delen av området är naturtypen inte inventerad.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

6270 Artrika silikatgräsmarker nedanför trädgränsen*

Beskrivning: Torra till friska gräsmarker i låglandet, ofta med lång kontinuitet av betesdrift. De är mer eller mindre ogödslade och har en artrik vegetation av hävdgynnade kärlväxter och svampar. Vid trädförekomst får trädsiktets krontäckning ej överstiga 25%. Naturtypen är bl.a. dokumenterad på två delområden i Vargfjället. Naturtypen är känslig för igenväxning, förändrad hydrologi och tillförsel av näringsämnen.

Bevarandemål: Areal
-Arealen artrika silikatgräsmarker ska vara minst x hektar eller öka.

Struktur och funktion
-Minst x hektar ska vara välhävda varje år vid vegetationsperiodens slut (med ”väl hävdad” menas som regel att hävden varit så god att ingen skadlig ansamling av förna skett).
-Negativa indikatorarter ska förekomma med mindre än 5 % täckning eller frekvens (negativa indikatorarter är hundkex, brännässla, åkertistel, krusskräppa, örnbräken, samt blommande exemplar av grenrör, hundäxing och hässlebrodd).
-Krontäckning av träd och buskar som vuxit upp i ett välhävdat landskap ska vara mellan x och y %. Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).
-Antalet hamlade (lövtuktade) träd ska vara minst x stycken.
-Antalet grova träd ska vara minst x stycken och antalet ihåliga träd ska vara minst x stycken.

Typiska arter
-Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska kärlväxterarterna a, b, c etc. ska förekomma i minst y % av provytorna.
-Förekomsten av typiska fjärilsarter och spillningslevande bladhorningar ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av arterna a, b, c etc. ska förekomma i minst y % av transekterna.

Negativ påverkan: - Minskat eller upphört bete leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Tillskottsutfodring av betesdjur ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - Regelbundet, årligt, bete.
- Rökning av sly och buskar i områden med stark igenväxning eller förbuskning.

I Vargfjället finns en upprättad åtgärdsplan för naturtypen som om den följs bedöms upprätthålla gynnsam bevarandestatus för dessa objekt. I övriga delen av området är naturtypen inte inventerad.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvi vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

6410 Fuktängar med blåttåtel eller starr

Beskrivning: Fuktängar på jordar med stort inslag av kalk, lera eller torv. I typen ingår såväl hävdade som ohävdade marker. Två undertyper finns: a) Fuktängar på neutrala till alkaliska, kalkrika jordar med ett varierande vatteninnehåll, ofta relativt artrika. Här ingår bl.a. "kalkfuktängen". b) Fuktängar på surare jordar, ibland torvrika, med blåttåtel, tåg- och starrarter. Typen varierar beroende på hävd och hävdintensitet. I området förekommer naturtypen bl.a. i Vargfjället på fyra mindre delar. Naturtypen är känslig för igenväxning, förändrad hydrologi och tillförsel av näringsämnen.

Bevarandemål: Areal
-Arealen fuktängar med blåttåtel eller starr ska vara minst x hektar eller öka.

Struktur och funktion
-Minst x hektar ska vara välhävdade varje år vid vegetationsperiodens slut (med "väl hävdad" menas som regel att hävden varit så god att ingen skadlig ansamling av förna skett).
-Negativa indikatorarter ska förekomma med mindre än 5 % täckning eller frekvens (negativa indikatorarter är hundkex, brännässla, åkertistel, krusskräppa samt blommande exemplar av grenrör, rörflen och älgört).
-Minst x % av vattenstranden ska vara blå bård. Störvuxna igenväxningsindikatorer ska inte förekomma i täta bestånd större än 10 m² (störvuxna igenväxningsindikatorer är vass, rörflen, jättegröe, kaveldun eller sjösäv).
-Naturtypen är som regel busk- och trädfri. Krontäckning av träd och buskar ska högst vara x %. Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).
-Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi.

Typiska arter
-Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska kärlväxterarna a, b, c etc. ska förekomma i minst y % av provytorna.

Negativ påverkan: - Minskat eller upphört bete eller slåtter leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Tillskottsutfodring av betesdjur ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - Regelbundet, årligt, bete eller slåtter (inklusive höbärgning och eventuellt efterbete).
- Röjning av sly och buskar i områden med stark igenväxning eller förbuskning.

I Vargfjället finns en upprättad åtgärdsplan för naturtypen som om den följs bedöms upprätthålla gynnsam bevarandestatus för dessa objekt, i övriga delen av området är naturtypen inte inventerad.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvaret på den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

6430 Högörtssamhällen

Beskrivning: Högörtssamhällen på fuktig-våt mark i kanten längs med sjöar och vattendrag där störningar i form av hävd och/eller översvämningar, islossningar etc. förhindrar igenväxning av buskar och träd. Naturtypen omfattar inte kantzoner med för regionen enbart triviala och vanligt förekommande kvävegynnade arter. Naturtypens förekomst och utbredning på Bredfjället är osäker. Naturtypen är känslig för igenväxning, förändrad hydrologi och tillförsel av näringsämnen.

Bevarandemål: Areal
-Arealen högortsängar ska vara minst x hektar eller öka.

Struktur och funktion
-Minst x hektar ska ha en öppen struktur.
-Krontäckning av träd och buskar får högst öka med x (10) % jämfört med basinventeringen och totalt får täckningsgraden vara max 10 %.

Typiska arter
-Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska kärlväxterarterna a, b, c etc. ska förekomma i minst y % av provytorna.
-Förekomsten av typiska landmollusker ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska landmolluskararterna a, b, c etc. ska förekomma i minst y % av transekterna.

Negativ påverkan: - Minskat eller upphört bete eller slåtter i områden med dokumenterad hävdhistorik leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Tillskottsutfodring av ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - Regelbundet, årligt, bete eller slåtter i områden med dokumenterad hävdhistorik (inklusive höbärgning och eventuellt efterbete).
- Røjning av sly och buskar i områden med stark igenväxning eller förbuskning.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsviðare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

6510 Slätterängar i låglandet

Beskrivning: Artrika, torra-fuktiga slätterängar som inte gödslats och där traditionellt ängsbruk bedrivs. Typen är i allmänhet helt öppen men enstaka träd och buskar kan förekomma upp till 25 % krontäckning. I området förekommer naturtypen bl.a. i Vargfjället på fyra delytor. Naturtypen är känslig för igenväxning, förändrad hydrologi och tillförsel av näringsämnen.

Bevarandemål: Areal
-Arealen slätterängar i låglandet ska vara minst x hektar.

Struktur och funktion
-Minst x hektar ska vara välhävda varje år vid vegetationsperiodens slut (med ”väl hävdad” menas som regel att hävden varit så god att ingen skadlig ansamling av förna skett).
-Negativa indikatorarter ska förekomma med mindre än 5 % täckning eller frekvens (negativa indikatorarter är hundkex, brännässla, åkertistel, krusskräppa, örnbräken, samt blommande exemplar av grenrör, hundäxing och hässlebrodd).
-Krontäckning av träd och buskar som vuxit upp i välhävda landskap ska vara mellan x och y % Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).
-Antalet hamlade (lövtuktade) träd ska vara minst x stycken.
-I naturtypen ska det finnas minst x stycken grova och x stycken ihåliga lövträd.

Typiska arter

-Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska kärlväxterarterna a, b, c etc. ska förekomma i minst y % av provytorna.
-Förekomsten av typiska fjärilsarter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska fjärilsarterna a, b, c etc. ska förekomma i minst y % av transekterna.

Negativ påverkan: - Minskad eller upphörd slätter leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - Regelbunden slätter och höbärgning, eventuellt med efterbete, lövtäkt och fagning enligt områdets hävdhistorik.
- Røjning av sly och buskar i områden med stark igenväxning eller förbuskning.

I Vargfjället finns en upprättad åtgärdsplan för naturtypen som om den följs bedöms upprätthålla gynnsam bevarandestatus för dessa objekt, i övriga delen av området är naturtypen inte inventerad.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

6530 Lövängar*

Beskrivning: Vegetationsmosaik av små dungar med lövträd och buskar omväxlande med öppna ängsytter. Träd och buskskiktet har en krontäckning över 25%. Vanliga arter är bl.a. ask, björk, alm, ek och lind. En traditionell hävd bedrivs eller har till nyligen bedrivits genom t.ex. fagning, bränning, hamling och slåtter. Naturtypen inkluderar även områden med igenvuxen ängsmark om de omges av dungar med gamla och tidigarte hamlade träd. I Bredfjället är förekomsten och utbredningen av lövängar osäker. Naturtypen är känslig för igenväxning, förändrad hydrologi och tillförsel av näringsämnen.

Bevarandemål: Areal
-Arealen löväng ska vara minst x hektar.

Struktur och funktion

- Minst x hektar ska vara välhävda varje år vid vegetationsperiodens slut (med "väl hävdad" menas som regel att hävden varit så god att ingen skadlig ansamling av förna skett).
- Negativa indikatorarter ska förekomma med mindre än 5 % täckning eller frekvens (negativa indikatorarter är; hundkex, brännässla, åkertistel, krusskräppa, örnbräken, samt blommande exemplar av grenrör, hundäxing och hässlebrodd).
- Krontäckning av träd och buskar som vuxit upp i välhävda landskap ska vara mellan x och y % Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).
- Antalet hamlade (lövtuktade) träd ska vara minst x stycken.
- Antalet grova träd ska vara minst x stycken och antalet ihåliga träd ska vara minst x stycken.

Typiska arter

- Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska kärlväxterarterna a, b, c etc. ska förekomma i minst y % av provytorna.
 - Förekomsten av typiska fjärilsarter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska fjärilsarterna a, b, c etc. ska förekomma i minst y % av transekterna.
-

Negativ påverkan:

- Minskad eller upphörd slåtter, lövtäkt, fagning, röjning av igenväxningsvegetation samt vanligen efterbete (beroende på det specifika områdets hävdhistorik) leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Tillskottsutfodring av ger indirekt näringstillförsel till marken och missgynnar den konkurrenssvaga floran.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin är negativ för den dynglevande insektsfaunan.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder:

- Regelbunden, årlig, lövtäkt, fagning eller slåtter (inklusive höbärgning och eventuellt efterbete) beroende på det specifika områdets hävdhistorik.
- Röjning av sly och buskar i områden med stark igenväxning eller förbuskning.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvi vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

7110 Högmossar*

Beskrivning: Mossar, dvs. ombrotrofa myrar, som tydligt höjt sig över omgivningen. Vattenförsörjningen sker endast genom direkt nederbörd. Hydrologin skall vara intakt, åtminstone i huvuddelen av mossen. Torvproduktion sker, men nettotillväxten kan ha upphört genom naturlig oxidation. Högmossen har en perenn vegetation som ofta domineras av ris och vitmossor. Martallar är vanliga. Gölar, strängar, tuvor och dråg kan förekomma och ofta omges själva mosseplanet av randskog och lagg. Högmossar förekommer spritt över hela Bredfjället. Naturtypen är känslig för förändringar i hydrologi, hydrokemi och tillförsel av näringsämnen.

Bevarandemål: Areal
-Arealen högmossar ska vara minst x hektar.

Struktur och funktion
-Vegetationen ska vara naturligt lågvuxen på minst x ha.
-Trädskiktets täckningsgrad ska vara mindre än x % och stamantalet ska vara mindre än x/ha.
-Hela arealen ska ha ostörd hydrologi. I objektet ska det inte finnas diken med avvattande effekt.

Typiska arter
-Minst x av de typiska kärlväxtarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
-Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.

Negativ påverkan: - Spridning av till exempel kalk, aska och gödningsämnen i habitatet ger drastiska förändringar på vegetationens artsammansättning. Motsvarande spridning av kemiska substanser i habitatets närhet kan också skada habitatet genom luftburen deposition eller genom transport med tillrinnande vatten.
- Ökad våtdeposition av kväve gör att habitatets vegetationssammansättning förändras med resultat att antalet vitmossor minskar, och andelen gräs, buskar och träd ökar.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: Undvika spridning av kalk, aska eller gödningsämnen i habitatet.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

7140 Öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn

Beskrivning: Öppna eller mycket glest skogsbevuxna myrar av typen svagt välvd mosse, fattigkärr, intermediära kärr och gungflyn. Mossar och kärr av varierande storlek förekommer spritt över hela Bredfjället. Naturtypen är känslig för förändringar i hydrologi, hydrokemi och tillförsel av näringsämnen.

Bevarandemål: Areal
-Arealen öppna svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn ska vara minst x hektar.

Struktur och funktion

-Vegetationen ska vara naturligt lågvuxen på minst x ha.
-Täckningsgrad för träd och buskar ska vara mindre än x % och stamantalet ska vara mindre än x/ha.
-Hela arealen ska ha ostörd hydrologi. I objektet ska det inte finnas diken med avvattande effekt.

Typiska arter

-Minst x av de typiska kärlväxtarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
-Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.

Negativ påverkan: - Spridning av till exempel kalk, aska och gödningsämnen i habitatet ger drastiska förändringar på vegetationens artsammansättning. Motsvarande spridning av kemiska substanser i habitatets närhet kan också skada habitatet genom luftburen deposition eller genom transport med tillrinnande vatten.
- Ökad våtdeposition av kväve gör att habitatets vegetationssammansättning förändras med resultat att antalet vitmossor minskar, och andelen gräs, buskar och träd ökar.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: -Undvika spridning av kalk, aska eller gödningsämnen i habitatet.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

8230 Pionjärvegetation på silikatrika bergytor

Beskrivning: Tidsvis mycket torra, silikatrika bergytor med pionjärvegetation som domineras av fetbladsväxter, mossor och lavar. Området domineras av näringsfattiga jordarter av moräntyp, ofta med ett mycket tunt jordlager och en hel del berg i dagen. Naturtypen förekommer sparsamt och spritt över Bredfjället. Naturtypen är känslig för igenväxning.

Bevarandemål: Areal
-Arealen pionjärvegetation på silikatrika bergytor ska vara minst x hektar.

Struktur och funktion
-Träd- och busktäckningen ska understiga x (5) %.
-Minst 95 % av objekten och arealen ska vara avbetade varje år vid vegetationsperioden slut.

Typiska arter
-Förekomsten och täckningsgraden av typiska lavar och kärllväxter ska bibehållas eller öka.

Negativ påverkan: - Naturtypen är i regel beroende av bete runt om, vilket sker i mycket liten omfattning i området.
- Tillförsel av näringsämnen.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - I anslutning till översynen av skötselplanerna för reservaten utreda behovet och möjligheten till bete i något lämpligt delområde av Bredfjället.
- Undvika tillförsel av näringsämnen i eller i anslutning till naturtypen genom t.ex. tillskottsutfodring av betesdjur.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

9010 Västlig taiga*

Beskrivning: Naturliga, gamla, boreala och hemiboreala skogar samt yngre successioner som utvecklas naturligt efter brand eller omfattande stormfällningar, "naturskog" eller "naturskogsartad skog". Med naturliga, gamla skogar menas skogar som bibehållit en stor del av den naturliga skogens artsammansättning, åldersvariation och ekologiska funktion. Dessa skogar kan ha en viss mänsklig påverkan genom exempelvis plockhuggning, men de har aldrig omfattats av större kalavverkningar. De hyser en rad hotade arter bland mossor, lavar, svampar och evertebrater (främst skalbaggar). Brand präglade förr i hög grad skogarna i den boreala regionen och många hotade arter är beroende av förekomst av död ved och olika successionsstadier. Naturvärdena utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik, vilket omfattar störningar, t.ex. stormfällningar, insektsangrepp, översvämningar och brand. Naturtypens förekomst på Bredfjället är framförallt koncentrerad till de centrala och östra delarna. Äldre granskog dominerar med varierande inslag av lövträd som björk och asp. I höglänta partier förekommer tallskog mer frekvent. Naturtypen är känslig för förändringar i hydrologi, tillförsel av näringsämnen och fragmentering.

Bevarandemål:

Areal

- Arealen västlig taiga ska vara minst x ha eller öka.
- Arealen tallskog (där tall utgör mer än 70 % av virkesförrådet) ska vara minst x ha eller öka.
- Arealen lövrik barnnaturskog, lövbrännor och andra lövdominerade taigatyper ska vara minst x ha eller öka.

Struktur och funktion

- Naturvårdsbränning eller naturliga bränder ska genomföras på x hektar varje x-årsperiod.
- Det ska finnas minst x m³ död ved per ha. (Relationen död ved/levande ved ska vara minst 1/5.)
- På mer än x (90) % av arealen ska lövträdsandelen i granskogar vara minst x %, varav lövträdsarterna sälg, rönn och asp ska förekomma med minst x %.
- Träd av utländskt ursprung (t.ex. contortatall och olika ädelgranar) får inte finnas i området.
- Efter brand ska det finnas förnygring av tall, i undergrupp tallskog av lingonris-typ, 18 år efter brand med minst x stammar över 1 m höjd och stammar högre än 2 m höjd av sälg, rönn och asp i mer än x (80) % av provytorna.
- Sumpskogarna ska ha en ostörd hydrologi. Det ska inte finnas diken med avvattande effekt.

Typiska arter

- Minst x av de typiska lavarerna ska förekomma i minst x % av provytorna.
- Minst x av de typiska mossarterna a, b, c, etc. ska förekomma i minst x % av provytorna.
- Minst x av de typiska kärlväxterna a, b, c, etc. ska förekomma i minst x % av provytorna.
- Antalet häckande par av de typiska fågelarterna a, b, c, etc. ska vara minst x, y respektive z.

Negativ påverkan:

- Brist på bränder ger minskad mängd nybränd ved och mark, som är ett hot för många brandberoende arter, samt kan ge en tillväxt av humuslagret med efterföljande vegetationsförändringar.
- Graninvandring kan vara ett hot mot flerskiktade tallskogar och lövskogar som tidigare uppkommit efter brand.
- Kvävenedfall kan skapa eutrofiering, med negativa effekter på lavar m.m.
- Sur nederbörd kan i delar av landet påverka förutsättningarna negativt för många arter.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - Naturvårdsbränning i lämpliga bestånd i området. En bränningsplan för området bör föregås av en bränningsstrategi för länet.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

9160 Näringsrik ek eller ek- avenbokskog

Beskrivning: Skog med ek och/eller avenbok på friska, fuktiga jordar. Inslag av andra lövträd kan förekomma. Naturtypen har generellt lång kontinuitet och är rik på epifyter. Naturtypen representeras bl.a. av ängsekskog med inslag av alm, asp och björk på Håleresjöns västra sida i områdets nordöstra del. Naturtypen är känslig för förändringar i hydrologi, tillförsel av näringsämnen, fragmentering och förändringar i trädslagsammansättningen.

Bevarandemål: Areal
-Arealen ädellövskog med rik epifytflora ska vara minst x ha eller öka.

Struktur och funktion

- På minst x (90) % av arealen ska andelen ek i trädskiktet utgöra minst x (50) % i alla skikt och finnas i minst två skikt, där den undre skikthöjden är högst 1/2 av den övre.
- Ek ska utgöra minst x % av trädskiktets sammansättning.
- För yngning av ek i trädskiktet ska nås i minst x (90) % av området. Fördelningen av ek i olika åldrar eller diameterklasser ska vara x.
- Det ska finnas minst x st grova och/eller gamla träd per ha.
- Gran högre än x meter får inte finnas i beståndet. Detsamma gäller för trädslag av utländskt ursprung som t.ex. cykomorlönn och ädelgranar.
- Det ska finnas minst x m³ död ved per ha. (Relationen död/levande ved ska vara minst 1/5)
- Vedartad igenväxningsvegetation högre än 2 m får inte förekomma inom en radie av 2 m från trädkronornas yttergräns vid mer än x % av de spärrkroniga träden.
- Det ska finnas minst x antal träd som vuxit upp i välhåvdade landskap i minst x (90) % av området. Av dem ska minst x stycken vara vitala.

Typiska arter

- Minst x av de typiska vedsvamparterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
 - Minst x av de typiska lavararterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
 - Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
 - Minst x av de typiska kärlväxterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
-

Negativ påverkan:

- Invandrande gran och främmande trädslag som t.ex. sykomorlönn.
- Luftföroreningar, främst bilavgaser från angränsande större vägar, kan utarma den känsliga epifytfloran av lavar och svampar.
- Igenväxning i ekdominerade miljöer med ljus- och värmekrävande arter. Detta kan ge en ändrad trädslagssammansättning och artstock. pga att miljön blir slutnare än tidigare. Insprängda jätteträd, eller i övrigt mycket gamla träd (främst ek), kan skuggas ihjäl i förtid om andra träd tillåts växa upp i kronorna.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - Eftersök och röjning av invandrande gran och främmande trädslag bör genomföras vart 10:e år.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

9180 Ädellövskog i branter*

<i>Beskrivning:</i>	Blandskog med lind, ask, alm och lönn på sluttande marker, exempelvis skredmarker, eller i raviner. Skogstypen förekommer på kalkrika, men ibland även silikatrika jordar. Den omfattar både kalla och fuktiga miljöer med skuggtoleranta arter och torra, varma miljöer som domineras av lind. Naturtypens förekomst och utbredning på Bredfjället är osäker. Naturtypen är känslig för förändringar i hydrologi, tillförsel av näringsämnen, fragmentering och föryngring av gran.
<i>Bevarandemål:</i>	<p>Areal</p> <p>-Arealen ädellövskog med rik epifytflora ska vara minst x ha eller öka.</p> <p>Struktur och funktion</p> <p>-På minst x (90) % av arealen ska andelen nyckelararter i trädsiktet utgöra minst x (50) % i alla skikt och det ska finnas minst två skikt där det undre skiktets höjd är högst 1/2 av det övre.</p> <p>-Trädsiktets sammansättning ska vara minst x % av respektive trädslag.</p> <p>-Föryngring av nyckelararter i trädsiktet ska nås i minst x (90) % av området.</p> <p>Fördelningen av nyckelararter i olika åldrar eller diameterklasser ska vara x.</p> <p>-Det ska finnas minst x st grova och/eller gamla träd per ha.</p> <p>Alternativ skrivning: Det ska finnas minst x st grova och/eller gamla träd i naturtypen.</p> <p>-Gran högre än x meter får inte finnas i beståndet. Detsamma gäller för trädslag av utländskt ursprung som t.ex. cykomorlönn och ädelgranar.</p> <p>-Det ska finnas minst x m³ död ved per ha. (Relationen död/levande ved ska vara minst 1/5)</p> <p>Typiska arter</p> <p>-Minst x av de typiska vedsvamparterna ska förekomma i minst x % av provytorna.</p> <p>-Minst x av de typiska lavararterna ska förekomma i minst x % av provytorna.</p> <p>-Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.</p> <p>-Minst x av de typiska kärlväxterna ska förekomma i minst x % av provytorna.</p>
<i>Negativ påverkan:</i>	<p>- Invandrande gran och främmande trädslag som t.ex. sykomorlönn.</p> <p>- Luftföroreningar, främst bilavgaser från angränsande större vägar, kan utarma den känsliga epifytfloran av lavar och svampar. Ett ökat kvävenedfall kan förändra artsammansättningen i både fältskikt och bland epifyterna. I delar av landet kan även sur nederbörd påverka förutsättningarna för många arter.</p> <p>Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.</p>
<i>Bevarandeåtgärder:</i>	<p>- Eftersök och röjning av invandrande gran och främmande trädslag bör genomföras vart 10:e år.</p> <p>Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.</p>
<i>Bevarandestatus:</i>	Formuleras efter genomförd basinventering.
<i>Uppföljning:</i>	Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

9190 Näringsfattig ekskog

Beskrivning: Ekskogar, ofta med inslag av vårtbjörk, rönn och asp i näringsfattiga, ofta sura, sandiga och podsolerade jordar. Markerna är ofta hedartade, s.k. "hedeskog". Ibland är träden senvuxna, låga och knotiga (s.k. krattskog). Buskskiktet är glest, ofta med brakved och rönn. På Bredfjället förekommer naturtypen framförallt som hedeskog i områdets östra delar. Naturtypen är känslig för förändringar i hydrologi, tillförsel av näringsämnen, fragmentering och förändringar i trädslagssammansättningen.

Bevarandemål: Areal
-Arealen ädellövskog med rik epifytflora ska vara minst x ha eller öka.

Struktur och funktion
-På minst x (90) % av arealen ska andelen ek i trädskiktet utgöra minst x (50) % i alla skikt och det ska finnas minst två skikt, där den undre skikthöjden är högst 1/2 av den övre.
-Trädskiktet skall till minst x % bestå av ek.
-Föryngring av ek i trädskiktet ska nås i minst x (90) % av området. Fördelningen av ek i olika åldrar eller diameterklasser ska vara x.
-Det ska finnas minst x st grova och/eller gamla träd per ha.
-Gran, liksom trädslag av utländskt ursprung får inte förekomma i området.
-Det ska finnas minst x m³ död ved per ha. (Relationen död/levande ved ska vara minst 1/5)

Typiska arter

- Minst x av de typiska vedsvampsarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
 - Minst x av de typiska lavararterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
 - Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
 - Minst x av de typiska kärlväxterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
-

Negativ påverkan: - Konkurrens från bok, gran och främmande trädslag som t.ex. sykomorlönn.
- Luftföroreningar, främst bilavgaser från angränsande större vägar, kan utarma den känsliga epifytfloran av lavar och svampar.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - Eftersök och röjning av invandrande gran, bok och främmande trädslag bör genomföras vart 10:e år.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

91D0 Skogbevuxen myr*

Beskrivning: Myrar som är skogbevuxna med barr-, bland- eller lövskog. Krontäckningen skall vara minst 25 %. Samtliga tallmossar räknas till denna typ, medan de skogbevuxna kärren får ha en krontäckning på högst 70 %. Vid tätare krontäckning räknas de till sumpskog. Vegetationen domineras av bl.a. glasbjörk, tall, gran, ris, starr och vitmossarter. Myrområden förekommer rikligt och spritt på Bredfjället både som tallmossar i små sprickdalar och som större sammanhängande mossar och kärr. Trädskiktet utgörs i huvudsak av tall med inslag av björk i vissa områden. Naturtypen är känslig för förändringar i hydrologi och hydrokemi, tillförsel av näringsämnen och igenväxning.

Bevarandemål: Areal
-Arealen skogsbevuxen myr ska vara minst x hektar.

Struktur och funktion
-Det ska finnas minst x m³ död ved per ha. (Relationen död/levande ved skall i objektet uppgå till minst 1:5)
-Hela arealen skall ha ostörd hydrologi. Det ska inte finnas diken med avvattnande effekt.

Typiska arter
-Minst x av de typiska kärllväxarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
-Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.

Negativ påverkan: - Ändrad hydrologi till följd av avverkning, markavvattning eller reglering av anslutande vattendrag eller sjöar.
- Ökad våtdeposition av kväve, vilket kan förändra näringsstatusen och artsammansättningen i fältskiktet med minskat antal vitmossor och ökad andel gräs, buskar och träd.
- Kalkning, gödsling och/eller spridning av aska i eller i anslutning till objektet ger förändringar på vegetationens artsammansättning.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - Lämna bred kantzon mot naturtypen vid eventuell avverkning i angränsande bestånd.
- Undvika spridning av kalk, aska eller gödningsämnen i eller i anslutning till habitatet.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

91E0 Svämlövskog*

Beskrivning: Naturliga, tidvis översvämmade skogar med ask, klibbal eller gråal i låglänta områden och längs vattendrag på jordar, som är rika på alluviala avlagringar och som vid lågvatten är väl dränerade. Naturtypen återfinns på Bredfjället bl.a. som klibbalskog i områdets nordöstra del vid Håleresjön. Naturtypen är känslig för förändringar i hydrologi, tillförsel av näringsämnen, fragmentering och föryngring av gran.

Bevarandemål: Areal
-Arealen alluviala lövskogar ska vara minst x ha eller öka.

Struktur och funktion
-Trädsiktets sammansättning ska vara minst x % av respektive trädslag.
-Föryngring av nyckelarter i trädsiktet ska nås i minst x (90) % av området.
Fördelningen av nyckelarter i olika åldrar eller diameterklasser ska vara x.
-I asp och ädellövrika objekt (då dessa arter utgör mer än 30 % av virkesförrådet) med höga värden knutna till träden ska föryngring av de ingående arterna ske med minst x (5) stammar över 2-6 meter per ha.
-Minst x (90) % av naturtypens areal ska översvämmas regelbundet varje år.
-Det ska finnas minst x m³ död ved per ha. (Relationen död ved/levande ved skall vara minst x/y)

Typiska arter
-Minst x av de typiska kärleväxterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
-Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.

Negativ påverkan: - Ändrad hydrologi till följd av avverkning, markavvattning eller reglering av anslutande vattendrag eller sjöar.
- Invandrande gran.
- Luftföroreningar och ökat kvävenedfall kan utarma den känsliga epifytfloran av lavar och svampar samt förändra näringsstatus och artsammansättning i fältsiktet.

Se även beskrivning av hotbild på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - Eftersök och röjning av invandrande gran bör genomföras vart 10:e år.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

A002 Storlom; *Gavia arctica*

Beskrivning: Storlommen behöver ha tillgång till lämpliga bytesdjur, dvs. fiskar, i viss mån vatteninsekter. Den behöver även lämplig plats att bygga sitt bo på, vilket nästan uteslutande innebär öar, särskilt mindre holmar och skär, belägna i klarvattenssjöar (oligotrofa och mesotrofa), i sällsynta fall längs ostkusten. Den behöver också ha tillgång till områden med minimal mänsklig störning är viktig. Arten är störningskänslig under häckningen (maj-juli/ augusti), främst under ruvningsperioden. Det är en långlivad art med relativt låg reproduktion och den är därför känslig för jakt. Under häckningen rör sig arten normalt inom 1-10 km radie från häckningslokalerna. Storlommen övervintrar dels i östra Medelhavet och Svarta havet, dels i mindre utsträckning i västra Europa. Den övervintrar även regelbundet längs södra Sveriges kuster. Arten häckar regelbundet i Store Vektor i södra delen av området. Endast en del av sjön ingår i Natura 2000-området.

Bevarandemål: Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.

Negativ påverkan:

- Mänsklig störning på häckningslokalerna under främst maj genom landning av båtar på häckningsskär, badande folk, båtsport och sportfiske. Sådan störning ökar risken för äggpredation.
- Onaturliga vattenståndsvariationer till följd av regleringar, som kan omintetgöra eller försena häckningen, vilket i det senare fallet ökar risken för mänsklig störning.
- Inverkan av miljögifter kan inte uteslutas. En ökad risk för exponering av giftiga metaller kan finnas för lommar som söker föda i sura sjöar. Försurning leder även till utarmning av fiskbestånd och därmed minskat födounderlag.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder:

- Fortsatt kalkning av Store Vektor och övriga till området angränsande sjöar.
- Om mänsklig störning på häckningslokalerna utgör hot mot häckning bör reglering av friluftslivet övervägas runt häckningslokalerna under perioden maj-juli. Särskilt bör landstigningsförbud på häckningsöar övervägas under perioden 1 maj - 10 juni.
- I Store Vektor och angränsande sjöar bör inte körning med vattenskoter tillåtas.
- Vattenståndsregleringar bör inte utföras i Store Vektor och angränsande sjösystem under häckningsperioden.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare

A104 Järpe; *Bonasa bonasia*

Beskrivning: Järpen vill ha tät skog med föryngring av främst gran och med inblandning av al, björk och asp. Hög markfuktighet och förekomst av surdråg, alkärr och bäckar gynnar arten. Lövträdsandelen i reviret bör överstiga 10% för att området skall accepteras. En viktig och begränsad vinterfödoresurs är alknoppar, alhängen samt björkknopp, och i omedelbar anknytning till födan krävs dessutom skydd i form av grantätningar. Järpen är mycket stationär året om inom sitt revir (25-50 ha). När ett par har etablerat sig på en plats stannar de där så länge biotopen är intakt. Liksom hos övriga skogshöns är god tillgång på insekter mycket viktig för kycklingarnas överlevnad. Järpen är en extrem stannfågel inom sitt revir om 25-50 ha. Ungfågelspridningen kan röra sig om i storleksordningen någon eller några km. Järpe observeras regelbundet i området men dess häckningsstatus är dåligt känd. Arten är känslig för fragmentering av skogslandskapet och förändrad hydrologi i och i anslutning till häckningsbiotopen.

Bevarandemål: Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.

Negativ påverkan:

- Bristande kunskap om artens förekomst i området.
- Arten missgynnas av skogsbruksåtgärder såsom röjning, gallring och slutavverkning inom och i anslutning till reviret. Skogsbruk är dock inte tillåtet i området annat än i naturvårdande syfte enligt skötselplanen.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: Se beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare

A108 Tjäder; *Tetrao urogallus*

Beskrivning: Tjädern kräver större sammanhängande skogsområden för att den skall finnas i livskraftiga bestånd. I dessa måste ett flertal villkor vara uppfyllda. Således kräver arten vintertid förekomst av äldre successionsfaser av talldominerade skogar (äter tallbarr och tallskott), medan den sommartid påträffas i mycket varierande marker, allt från gammal bärrik skog (bl.a. är blåbärris viktigt) som till nyupptagna hyggen. Förekomsten av våtmarker är en mycket betydelsefull faktor, då hönan under den tidiga våren till stor del livnär sig på späda skott av tuvull. Tillgången på proteinrika blad, blommor och frön bestämmer till stor del hönans möjlighet att producera ägg. Våtmarker är dessutom en viktig biotop för kycklingarna, som under de första levnadsveckorna livnär sig på insekter. Sammanfattningsvis kan sägas att tjädern kräver stora sammanhängande skogsområden som innehåller en stor variation ifråga om successionsstadier och våtmarker (sumpskog, kärr och myr). Dessutom är arten starkt traditionsbunden till speciella lekplatser. Tjädern är en stannfågel. Arten rör sig normalt inom ett område i storleksordningen 25 km². Artens häckningsstatus i området är dåligt känd. Arten är känslig för fragmentering och tillkomsten av stora arealer med monokulturer av tall och gran som aldrig tillåts bli biologiskt mogna.

Bevarandemål: Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.

Negativ påverkan:

- Arten missgynnas av skogsbruksåtgärder i och i anslutning till spelplatser. Skogsbruk är dock inte tillåtet i området annat än i naturvårdande syfte enligt skötselplanen.
- Mänsklig störning genom friluftaktiviteter i närheten av spelplatser.
- Fragmentering av skogslandskapet.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder:

- Undersöka artens häckningsstatus och livsmiljöer i området (sker i samband med basinventeringen).
- Säsongsanpassning av eventuella skogsbruksåtgärder för att undvika störning av spelande eller häckande fåglar.
- Ej anlägga stigar eller anordna friluftaktiviteter i närheten av kända spelplatser.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare

A217 Sparvuggla; *Glaucidium passerinum*

Beskrivning: Sparvugglan behöver ha tillgång till lämpliga boplatser i form av gamla bohål från större hackspett eller tretåig hackspett. Den optimala häckningsmiljön är gammal, flerskiktad grandominerad blandskog med rik förekomst av grova lövträd (främst asp, björk och al). Sparvugglan är dock flexibel i sitt val av häckningsplats och förekommer likaväl i naturskogsbestånd som i områden med en blandning av rena produktionsbestånd och hyggen, så länge lämpliga boträd finns att tillgå. I södra Sverige hittar man den ofta på gammal, igenväxande inägomark där den häckar i bestånd av äldre asp. Sparvugglan behöver ha tillgång till lämplig föda i form av gnagare och småfåglar. Den är i huvudsak en stannfågel. Vissa vintrar sker mer omfattande rörelser söderut. Arten jagar över arealer i storleksordningen 1,5 km². Sparvuggla observeras regelbundet i området men dess häckningsstatus är dåligt känd. Arten är känslig för brist på boträd.

Bevarandemål: Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.

Negativ påverkan:

- Brist på bohål är det största hotet.
- Brist på lövskog och grova triviallövträd i landskapet.

Skogsbruk är inte tillåtet i området annat än i naturvårdande syfte enligt skötselplanen och utgör således inget hot mot arten.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: Se beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare

A223 Päruggla; *Aegolius funereus*

Beskrivning: Pärugglan behöver ha tillgång till lämplig föda i form av olika smågnagare, främst sork men även skogsmöss, näbbmöss och småfåglar. För god häckningsframgång krävs höga gnagartätheter. Den behöver också ha tillgång till lämpliga häckningsplatser i form av trädhåligheter. Arten häckar helst i hål av spillkråka, men kan undantagsvis hålla till godo med naturliga håligheter och hål av gröngöling och större hackspett. Arten häckar dessutom gärna i holk. Bra bohål är en bristvara och hanarna försöker därför stanna året runt i häckningsreviret. Pärugglan har svårt att komma åt sitt byte genom ett tjockt snötäcke, något som begränsar såväl artens utbredningsområde som chansen till vinteröverlevnad. Pärugglan häckar med de största tätheterna i tät granskog. Även om den föredrar granskog, helst äldre sådan med små luckor och öppningar i form av stormfällan etc., häckar den frekvent även i barr- och lövblandskogar innehållande tall, björk och asp. I områden med dålig tillgång på lämpliga bohål accepterar den även ren tallskog. Ofta påträffas arten i gränsområden till hyggen och inägor samt kring större myrar, förmodligen därför att bytestillgången är högre i dessa marker än centralt inne i den täta skogen. Pärugglan jagar över arealer i storleksordningen 3–10 km². Pärugglan är huvudsakligen stannfågel, men vissa år sker flyttningsrörelser rum i september–november. Päruggla observeras regelbundet i området men dess häckningsstatus är dåligt känd. Arten är känslig för brist på bohål och igenväxning av öppna marker.

Bevarandemål: Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.

Negativ påverkan: - Brist på bohål är det största hotet.
- Igenväxning av öppna marker vilket försämrar tillgången på byten.

Skogsbruk är inte tillåtet i området annat än i naturvårdande syfte enligt skötselplanen och utgör således inget hot mot arten.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - Regelbundet röja träd och buskar i igenväxande öppna hed-, ängs- och gräsmarker.
- Bete eller bränning av öppna igenväxande marker.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå och för områdets öppna naturtyper.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare

A236 Spillkråka; *Dryocopus martius*

Beskrivning: spillkråkan behöver ha tillgång till lämplig föda i form av vedlevande insekter och myror. Den födosöker ofta lågt i träd, på stubbar m.m., gärna i rotrotad gran efter hästmyror. Den behöver också ha tillgång till lämpliga häckningsplatser, främst i form av grov asp, tall eller bok. I södra och mellersta Sverige råder ingen uttalad brist på lämpliga häckningsträd, däremot kan tillräckligt grova stammar saknas i stora delar av Norrland där skogsbruket är mera intensivt och tillväxten sämre. För att spillkråkan skall häcka måste stamdiametern i brösthöjd överstiga 30 cm för asp och 40 cm för tall. Spillkråkan är något av en nyckelart i boreala och nemoboreala skogsekosystem genom att den årligen producerar ett stort antal bohål lämpliga för större hålhäckande fåglar och däggdjur som ej själva förmår mejsla ut sitt bo. Spillkråkan är en stannfågel som under sommarhalvåret i södra Sverige födosöker över arealer i storleksordningen 100-1 000 ha. Vintertid rör sig arten över större områden. Arten förekommer på flera platser i området men i vilken omfattning den häckar i området är dåligt känt. Arten är känslig för minskad lövandel, ökad granandel och mer homogena skogsbestånd.

Bevarandemål: Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.

Negativ påverkan: - Arten missgynnas av alltmer homogena skogsbestånd med framförallt av gran.
- Brist på grova träd för bohål.

Skogsbruk är inte tillåtet i området annat än i naturvårdande syfte enligt skötselplanen och utgör således inget hot mot arten.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder: - Vid skogsbruk i områden i anslutning till Bredfjället bör ej tallbestånd ersättas med gran.
- Spara äldre tallar och lövträd vid skogsbruk i anslutning till området.
- Röjning och uthuggning av gran i lämpliga löv och tallbestånd.
- Naturvårdsbränning av stående skog. En bränningsplan för området bör föregås av en regional bränningsstrategi.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare

A241 Tretåig hackspett; *Picoides tridactylus*

Beskrivning: Tretåig hackspett behöver ha tillgång till lämpliga häckningsmiljöer i form av skog med ett stort inslag av döda eller döende träd. I Sverige hittar man den idag främst i de av skogsbruket relativt sett mindre påverkade barrskogsområdena i Norrland, huvudsakligen i olikåldrig naturgranskog med kontinuerlig förekomst av barkborreangripna träd och högstubbar och ofta i sumpskogar. Arten kan även förekomma i flera andra skogstyper så länge kraven på rik födotillgång i form av vedlevande insekter är tillgodosedda. Häckningar har t.ex. konstaterats på brandfält, i lövbrännor och i äldre alstrandskog. Arten är specialist på barkborrar (både larver och vuxna individer). Eftersom barkborrarna ofta har tillfälliga massuppträdanden är tretåig hackspett mer rörlig än många andra hackspettar. Den är till viss del anpassad till att utnyttja massförekomster av barkborrar i samband med bränder, stormfällan och liknande skador på skog. Vintertid torde den dubbelögade bastborren (*Polygraphus poligraphus*) vara en mycket viktig födoresurs. Jämförelser av tillgången på stående död ved med kvarsittande bark i svenska och schweiziska revir visar att mängden substrat måste överstiga 10-15 m³/ha eller utgöra cirka 5 % av den stående biomassan inom en areal av cirka 100 ha. Huvudsakligen en stannfågel som dock kan röra sig lite längre sträckor vintertid. Häckningsreviret är i storleksordningen 25-100 ha. Åtminstone ett par tretåig hackspett har häckat i området under senare tid. Arten har bl.a. observerats i Vargfjället. Arten är känslig för låga barkborrepopulationer.

Bevarandemål: Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.

Negativ påverkan:

- Brist på död ved och därmed barkborrar som utgör den huvudsakliga födan.
- Fragmentering av lämpliga häckningsmiljöer, såväl på beståndsnivå som på landskapsnivå bidrar till att splittra beståndet.

Skogsbruk är inte tillåtet i området annat än i naturvårdande syfte enligt skötselplanen och utgör således inget hot mot arten.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder:

- Lämna stormfällda träd i så stor utsträckning som möjligt.
- Naturvårdsbränning av stående skog. En bränningsplan för området bör föregås av en regional bränningsstrategi.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare

A409 Orre; *Tetrao tetrix tetrix*

Beskrivning: Orren är de öppna markernas skogshöna och häckar på hedar och mossar samt i tidiga successionsstadier efter kalhyggen och skogsbränder. Liksom hos övriga skogshöns är god tillgång på insekter mycket viktig för kycklingarnas överlevnad. Björkknoppar är en viktig diet under vinterhalvåret. Under sommarhalvåret är dieten mer varierad, men vegetabilier dominerar, bl.a. är blåbärsblom en viktig komponent. Arten är en stannfågel och rör sig normalt inom ett hemområde i storleksordningen 25-75 km². Orre observeras regelbundet i området men dess häckningsstatus är dåligt känd. Arten är känslig för igenväxning av öppna miljöer och förtätning av skogsmiljöer.

Bevarandemål: Bevarandemål för arterna formuleras senare. ArtDatabanken kommer att lämna anvisningar för hur mål ska formuleras. Bevarandemålen kommer att röra populationsstorlek och arternas livsmiljö.

Negativ påverkan:

- I området hotas arten av igenväxningen av hedmark och andra öppna miljöer.
- En ökad slutenhet i skogen på grund av minskat bete och skogsbruk är negativt.
- Minskad lövandel i skogslandskapet genom inväxning av gran.
- Arten missgynnas av skogsbruksåtgärder i och i anslutning till spelplatser.
- Mänsklig störning genom friluftaktiviteter i närheten av spelplatser.

Skogsbruk är inte tillåtet i området annat än i naturvårdande syfte enligt skötselplanen och utgör således inget hot mot arten.

Se även beskrivning av negativ påverkan på områdesnivå.

Bevarandeåtgärder:

- Ej anlägga stigar eller anordna friluftaktiviteter i närheten av kända spelplatser.
- Rökning av igenväxande hedmarker och andra öppna miljöer.
- Naturvårdsbränning av stående skog med följande naturlig lövföryngring. En bränningsplan för området bör föregås av en regional bränningsstrategi.

Se även beskrivning av bevarandeåtgärder på områdesnivå och för områdets öppna naturtyper.

Bevarandestatus: Formuleras efter genomförd basinventering.

Uppföljning: Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare
